

Boleslav Kriegler

životopis

Pan Kriegler se narodil 4.3. 1959 v Šumperku ale hned potom si ho maminka odvezla do Jestřebí. Jeho táta se jmenoval Boleslav a byl ředitelem místní školy, maminka Marie pak byla ředitelkou školky. Ve volném čase jeho táta vedl osvětovou besedu a maminka chodila hrát divadlo. Byl nejmladším dítětem svých rodičů, doteď má tři starší sestry.

Na jeho dětství v Jestřebí má hezké vzpomínky. Měl hodné rodiče a dobrou partu kamarádů, se kterou si hrál a zažíval spoustu dobrodružství. Jako ostatní děti musel chodit do Jiskřiček a potom do Svazu mládeže. Pionýrský slib ale nesložil, protože od slibového táboráku utekl. Nechtěl se stát pionýrem. Když byl pan Kriegler v 6 třídě, tak se s rodiči přestěhovali do Zábřeha. Stěhovali se z toho důvodu, že jeho tatínek šel do důchodu a museli vyklidit služební byt v Jestřebí.

Svůj první tábor měl na Drozdovské pile. Na tábor má krásné vzpomínky a doteď si pamatuje přesné místo, kde tábor byl. Byl to jeho úplně první tábor, protože předtím si myslel, že je zbytečné na tábory jezdit, když se má doma tak dobře. Od té doby si ale tábory zamiloval a jezdí se na ně dívat dodnes.

Pan Kriegler na vojnu nastoupil v 19 letech, a to k letectvu do Pardubic. Na vojně byl tedy od roku 1978 do roku 1980. Nejdříve zajišťoval pozemní bezpečnost a potom se stal osobním řidičem velitele útvaru. Na vojně měl spoustu dobrých kamarádů, se kterými vojnu prožil. Neměl rád pušky a ani střelení, ale na vojně si tím musel projít. Když dostali na střelnici možnost vystřílet si propustku, tak schválně nestřílel přesně a dělal že mu to nejde, i když jindy střílel přesně.

Pan Kriegler už byl sice vyučen instalatérem, ale chtěl po vojně nastoupit na střední školu. Vybral si stavební průmyslovou školu, na kterou se dostal. Školu jej ale nenechali dokončit.

Říká, že měl štěstí a spřátelil se s lidmi, kteří byli o něco starší než on, s lidmi, kteří zažili demokracii. Velkou roli v jeho životě ztvárnil otec Josef Zvěřina, který byl MUKLem. V osmdesátých letech cestoval po celé republice a pořádal teologické semináře. S panem Krieglerem se setkávali jen dvakrát do měsíce, ale i tak si vzájemně dokázali sdělovat důležité informace.

Jelikož byl věřící, pořádal setkání s věřícími lidmi. Jenže to bylo bez oznámení úřadům zakázané. Ke konci komunistického režimu měl obavy, že jej zavřou. Věděl totiž, že je sledován. Došlo mu to už na demonstraci v Olomouci za propuštění Augustina Navrátila z

psychiatrické léčebny, kde ho příslušníci StB zastavili a začali prověřovat. Následně mu jeho domněnku potvrdil ředitel podniku, ve kterém pracoval. Řekl mu, aby na sebe dával pozor, že je hlídaný, že někteří spolupracovníci mají za úkol sledovat, s kým se baví, jak se chová, co dělá.

Když se v Říme mělo uskutečnit svatořečení Anežky České, rozhodli se jet.

Když se pan Kriegler s přáteli vraceli z Říma, jeli přes Vídeň, kde se ještě zdrželi. Při cestě tramvají se jim do rozhovoru vložila jedna paní (Češka žijící ve Vídni) a informovala je o tom, co ještě nevěděli. Že u nás jsou demonstrace, zvláště pak jedna velká v Praze. To byla novinka a zaskočila je rychlost, s jakou se to vše dělo. Vrátili se tedy do rozbouřené země a v následujících dnech se i pan Kriegler zúčastnil několika demonstrací.

Byl velice vděčný, že začal žít ve svobodné zemi.

Hned jak se situace v zemi začala trochu uvolňovat, rozhodl se pan Kriegler ještě s několika přáteli obnovit skautské hnutí v Zábřeze. Obnovili tedy skautské středisko Skalička a znovuobnovili činnosti chlapeckých i dívčích oddílů. V této činnosti mu pomáhala také jeho dobrá žena Anička – přezdívaná Sluníčko. Mimoto se jim podařilo postupně zvětšovat rodinu – měli 9 dětí. Pan Kriegler – alias Johny také zpíval a hrál na basu v kostele sv. Bartoloměje v rytmické kapele a také zpíval v chrámovém sboru.

„Bud' připraven” - je skautské heslo. Podle pana Krieglera se člověk má připravovat na různé situace v životě, má být připraven nejen na dobré časy, ale i na ty horší. S tím souvisí i věta, kterou jim často říkal otec Zvěřina - "Klad'te si ty správné otázky a hledejte odpovědi.” Připravujme se na život ze všech stran. Mějme a hledejme znalosti. Učme se moudrosti. Ale také bud'me fyzicky zdatní.